

Η

ΑΡΧΗ ΕΞΕΤΑΣΗΣ ΠΡΟΔΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ (Α.Ε.Π.Π.)

1ο ΚΛΙΜΑΚΙΟ

Συνεδρίασε την 21 Μαΐου 2021 με την εξής σύνθεση: Χρήστος Σώκος Πρόεδρος, Μιχαήλ Διαθεσόπουλος, Εισηγητής και Αγγελική Πουλοπούλου, Μέλος.

Για να εξετάσει την από 16-4-2021 Προδικαστική Προσφυγή με Γενικό Αριθμό Κατάθεσης (ΓΑΚ) Αρχής Εξέτασης Προδικαστικών Προσφυγών (ΑΕΠΠ) 817/19-4-2021 του οικονομικού φορέα με την επωνυμία «...», νομίμως εκπροσωπούμενου (εφεξής «πρώτη προσφυγή»).

Και την από 13-4-2021 Προδικαστική Προσφυγή με Γενικό Αριθμό Κατάθεσης (ΓΑΚ) Αρχής Εξέτασης Προδικαστικών Προσφυγών (ΑΕΠΠ) 846/20-4-2021 του οικονομικού φορέα με την επωνυμία «...», νομίμως εκπροσωπούμενου (εφεξής «δεύτερη προσφυγή»).

Κατά της αναθέτουσας αρχής «...», νομίμως εκπροσωπούμενης.

Και του παρεμβαίνοντος οικονομικού φορέα «...», νομίμως εκπροσωπούμενου.

Με την ως άνω προδικαστική προσφυγή, ο πρώτος προσφεύγων ζητά την ακύρωση της κοινοποιηθείσας την 6-4-2021 με αριθμό Νο...(Θέμα 3ο) του Διοικητικού Συμβουλίου Απόφασης της αναθέτουσας, καθ' ο μέρος έκρινε αποδεκτές τις προσφορές των οικονομικών φορέων «...», «...» και «...» και όσον αφορά τη δεύτερη προσφυγή καθ' ο μέρος έκρινε αποδεκτή την προσφορά του οικονομικού φορέα «...», στο πλαίσιο της διαδικασίας σύναψης δημόσιας σύμβασης για τις υπηρεσίες φύλαξης, για τις ανάγκες του Εθνικού Κέντρου Αποκατάστασης, εκτιμώμενης άνευ ΦΠΑ αξίας 138.709,68 ευρώ, που

δημοσιεύθηκε στο ΚΗΜΔΗΣ με Μοναδικό ΑΔΑΜ ... την 4-11-2020 και στο ΕΣΗΔΗΣ με συστημικό α/α

Η συζήτηση άρχισε αφού το Κλιμάκιο άκουσε τον Εισηγητή.

Αφού μελέτησε τα σχετικά έγγραφα
Σκέφτηκε κατά το Νόμο

1. Επειδή, για την άσκηση της πρώτης προσφυγής κατεβλήθη κατ' άρ. 5 ΠΔ 39/2017 και άρ. 363 Ν. 4412/2016 παράβολο με αρ. ... και ποσού 700,00 ευρώ και για την άσκηση της δεύτερης προσφυγής παράβολο με αρ. ...και ποσού 695,00 ευρώ.

2. Επειδή, στο πλαίσιο διαδικασίας εμπίπτουσας στην αρμοδιότητα της ΑΕΠΠ λόγω αξίας και χρόνου δημοσίευσης, εμπροθέσμως και μετ' εννόμου συμφέροντος ασκούνται οι από 16-4-2021 και από 13-4-2021 πρώτη και δεύτερη, αντίστοιχα προσφυγές κατά της από 6-4-2021 κοινοποιηθείσας εκτελεστής πράξης περάτωσης σταδίων δικαιολογητικών συμμετοχής-τεχνικών και οικονομικών προσφορών, καθ' ο μέρος, ως προς την πρώτη προσφυγή του αποδεκτού προσφεύγοντος και τέταρτου μειοδότη κρίθηκαν αποδεκτές οι προσφορές των τριών προηγούμενων αυτού αποδεκτών συνδιαγωνιζομένων, ως και του από 5-5-2021 εμπροθέσμως και μετ' εννόμου συμφέροντος, κατόπιν της από 27-4-2021 κοινοποίησης της προσφυγής, παρεμβαίνοντας προσωρινού αναδόχου, ως προς τη δεύτερη προσφυγή εκ του δεύτερου αποδεκτού μειοδότη, καθ' ο μέρος κρίθηκε αποδεκτός ο ως άνω παρεμβαίνων που ασκεί ομοίως την από 22-4-2021 παρέμβασή του κατά της δεύτερης, κοινοποιηθείσας από 16-4-2021 προσφυγής. Η αναθέτουσα υποβάλλει τις από 7-5-2021 Απόψεις της. Άρα, οι προσφυγές και η παρέμβαση πρέπει να γίνουν τυπικά δεκτές και να εξετασθούν περαιτέρω κατ' ουσία.

3. Επειδή, όσον αφορά τη δεύτερη προσφυγή, όπως έχει κριθεί (ΔΕΦΑΘ 1268/2020), η ενεργούμενη παρακράτηση για τον προκαταβαλλόμενο φόρο εισοδήματος, μολονότι αποδίδεται στο Δημόσιο, αποτελεί στοιχείο του

ενεργητικού της περιουσίας του φορολογουμένου, ο οποίος και δικαιούται, τηρώντας τη νόμιμη διαδικασία, να τον αναζητήσει στις περιπτώσεις που δεν οφείλεται και επομένως, ο φόρος εισοδήματος που παρακρατείται κατά την έκδοση της εντολής πληρωμής του αναδόχου δεν απομειώνει το συμβατικό αντάλλαγμα, ώστε να συνιστά στοιχείο που επιβαρύνει το κόστος εκτέλεσης της δημόσιας σύμβασης. Η παραδοχή της αντίθετης άποψης, κατά την οποία η παρακράτηση φόρου εντάσσεται στις επιβαρύνσεις του αναδόχου δημόσιας σύμβασης, που πρέπει να υπολογίζονται στη διαμόρφωση της τιμής της οικονομικής προσφοράς του, προσαυξάνει το συμβατικό αντάλλαγμα της υπηρεσίας, στην παροχή της οποίας αποσκοπεί ο διαγωνισμός και καταλήγει σε αντίστοιχη επιβάρυνση της αναθέτουσας αρχής, καθώς, με τον τρόπο αυτό, αυξάνεται ο προϋπολογισμός της σύμβασης και δυσχεραίνεται η εξεύρεση των απαραίτητων οικονομικών πόρων για την προκήρυξη του διαγωνισμού. Ενόψει αυτών, κατά την ίδια άποψη, εφόσον δεν υπάρχει ρητή και σαφής πρόβλεψη στη διακήρυξη του κρίσιμου διαγωνισμού ότι οι οικονομικές προσφορές των συμμετεχόντων οφείλουν, επί ποινή απαραδέκτου, να εμπεριέχουν το ως άνω ποσοστό φόρου εισοδήματος, που παρακρατείται κατά την πληρωμή του αναδόχου, δε συντρέχει λόγος αποκλεισμού των διαγωνιζόμενων, ο οποίος δεν συμπεριέλαβε την παρακράτηση φόρου στην τιμή της οικονομικής προσφοράς του. Εν προκειμένω, ο όρος 5.1.4 της διακήρυξης αναφέρει ότι με κάθε πληρωμή θα γίνεται η προβλεπόμενη παρακράτηση φόρου εισοδήματος 8% επί του καθαρού ποσού, πλην όμως, ουδόλως η συγκεκριμένη παρακράτηση ορίζεται μεταξύ των υπέρ τρίτων κρατήσεων του όρου 5.1.2 που αναφέρει τις κρατήσεις υπέρ ΕΑΑΔΗΣΥ, ΑΕΠΠ και Γενικής Διεύθυνσης Δημοσίων Συμβάσεων και Προμηθειών και άρα, δεν υφίσταται σαφής όρος περί συμπερίληψης της παρακράτησης φόρου εντός των κρατήσεων και σε κάθε περίπτωση, ενώ αυτή κατά τα ως άνω κριθέντα συνιστά στοιχείο ενεργητικού της περιουσίας του οικονομικού φορέα και παρακράτηση σκοπούσα σε μελλοντικό συμψηφισμό με μελλοντικό προκύπτοντα φόρο, επιστρεπτέα δε, εφόσον δεν οφείλεται τελικά τέτοιος φόρος. Άρα, απορριπτέα τυγχάνει η δεύτερη προσφυγή στο σύνολο της, οι ισχυρισμοί της οποίας ερείδονται επί του

μη συνυπολογισμού εκ του παρεμβαίνοντος της ως άνω παρακράτησης φόρου στην οικονομική προσφορά του και οι οποίοι πρέπει να απορριφθούν, δεδομένου άλλωστε, ότι ο παρεμβαίνων υπολόγισε σε κάθε περίπτωση ποσό κρατήσεων που υπερκαλύπτει τις πέραν παρακράτησης φόρου, κρατήσεις του όρου 5.1.2 της διακήρυξης.

4. Επειδή, όσον αφορά το στρεφόμενο κατά του παρεμβαίνοντος σκέλος της πρώτης προσφυγής, ο παρεμβαίνων υπολόγισε το πρόσθετο κόστος για τις προσαυξήσεις αμοιβών λόγω νυκτερινής εργασίας και Κυριακών, εξάγοντας αριθμό ωρών εργασίας προσαυξανόμενης αμοιβής, μετατρέποντας τη σε εβδομάδες πλήρους απασχόλησης και περαιτέρω σε ισοδύναμους εργαζόμενους και εν τέλει πολλαπλασιάζοντας αυτούς με το ποσοστό προσαύξησης επί του μηνιαίου κατώτατου μισθού. Πλην όμως, ακόμη και αν υποτεθεί ότι οι εργαζόμενοι του θα αμείβονται με τον κατώτατο νόμιμο μηνιαίο μισθό και όχι ημερομίσθιο, όπως ο παρεμβαίνων αναφέρει και γενομένου καταρχήν δεκτού του οικείου ισχυρισμού του, προκύπτει ότι οι εργαζόμενοι που πραγματοποιούν νυκτερινή εργασία και εργασία Κυριακής αντίστοιχα, δικαιούνται να λάβουν το θεσπισμένο ελάχιστο όριο του ημερομισθίου προσαυξημένο κατά 25% και 75% αντίστοιχα που υπολογίζεται στο υποχρεωτικώς θεσπισμένο ελάχιστο όριο ημερομισθίου. Δηλαδή η προσαύξηση 25% για την παροχή νυκτερινής εργασίας και 75% αντίστοιχα για εργασία Κυριακής, υπολογίζεται επί του νόμιμου ημερομισθίου ή του 1/25 του νόμιμου μηνιαίου μισθού, ανάλογα με τον τρόπο πληρωμής, που προβλέπεται για κάθε κατηγορία απ' αυτούς και όχι επί των τυχόν μεγαλύτερων αποδοχών που καταβάλλονται από τον εργοδότη. Επομένως, σε κάθε περίπτωση, η προσαύξηση τίθεται επί του ημερομισθίου και ακόμη και αν ο μισθωτός αμείβεται με μηνιαίο μισθό και πάλι η προσαύξηση τίθεται επί του αντιστοιχούντος σε μηνιαίο μισθό, ημερομίσθιο 6,67 ωρών, ήτοι το 1/25^ο αυτού. Αντίθετα, ο παρεμβαίνων υπολόγισε ευθέως την προσαύξηση επί του όλου μισθού, χρησιμοποιώντας τους αντιστοιχούντες στις ώρες εργασίας, ισοδύναμους εργαζόμενους, με συνέπεια να προκύπτουν μείζονες αποκλίσεις κόστους. Ειδικότερα, όσον αφορά τις 2.736 ώρες εργασίας Κυριακής, αυτές

αντιστοιχούν σε $(2736/6,67=)$ 410,195 ημερομίσθια, αμοιβής $(1/25 \times 650=)$ 26 ευρώ και άρα, η προσαύξηση ανέρχεται σε $0,75 \times 410,95 \times 26 = 7.998,80$ ευρώ και συμπεριλαμβάνοντας και εισφορές 24,33%, το συνολικό κόστος ανέρχεται σε $(7.998,80 \times 1,2433=)$ 9.944,90 ευρώ, αντί των 9.528,30 ευρώ που υπολόγισε ο παρεμβαίνων. Ομοίως, οι προσαυξήσεις νυκτερινών έχουν συνολικό κόστος για 5.840 ώρες $(5840/6,67=)$ 875,5622 $\times 26 \times 0,25 \times 1,2433 = 7.075,81$ ευρώ αντί των 6.788,42 ευρώ, που υπολόγισε ο παρεμβαίνων. Άρα, ο παρεμβαίνων υποκοστολόγησε το εργατικό κόστος κατά 416,60 και 297,39 ευρώ αντίστοιχα και συνολικά κατά 713,99 ευρώ. Η ως άνω υποκοστολόγηση επηρεάζει και το επίδομα αδείας και τα δώρα Χριστουγέννων και Πάσχα, που υπολογίζονται με βάση τις τακτικές αποδοχές, οι οποίες κατά τα αθροίσματα βάσει των υπολογισμών του παρεμβαίνοντα ανέρχονται σε 97.778,11 ευρώ, ενώ με βάση το ως άνω πρόσθετο κόστος 713,99 ευρώ, έπρεπε να ανέρχονται σε ποσοστό 0,7302% μεγαλύτερο και άθροισμα 98.492,10 ευρώ, με συνέπεια το άθροισμα δώρων και επιδόματος αδείας που κατά τον παρεμβαίνοντα, μετά εισφορών ανέρχεται σε 16.804,38 ευρώ, να πρέπει να αναδιαμορφωθεί κατά 122,708 ευρώ υψηλότερα σε 16.927,088 ευρώ και άρα, προκύπτει συνολικά υποκοστολόγηση της προσφοράς του κατά $713,99 + 122,708 = 836,6908$ ευρώ. Πλην όμως, όπως βάσιμα επικαλείται ο παρεμβαίνων, το ποσό αυτό υπερκαλύπτεται από κονδύλι 1.380 ευρώ εργολαβικού κέρδους, που αφαιρουμένης της ως άνω απόκλισης καταλήγει σε 543,30 ευρώ εναπομείναν κέρδος, ποσό που δεν προκύπτει ούτε τυγχάνει εκ του πρώτου προσφεύγοντος επίκλησης ως μη εύλογο, ιδίως δε ενώ ο ίδιος υπολόγισε μόνο 200 ευρώ ως εργολαβικό κέρδος επί της προσφοράς του. Συνεπώς, δεν προκύπτει εν τέλει ότι το συνολικό ποσό της προσφοράς του παρεμβαίνοντος δεν καλύπτει το νόμιμο εργατικό και ασφαλιστικό κόστος και δη, κατά τρόπο που η κάλυψη του δεν θα καταλείπει εύλογο εργολαβικό κέρδος ή θα θίγει την κάλυψη άλλων δαπανών εκτέλεσης και άρα, οι οικείοι ισχυρισμοί του πρώτου προσφεύγοντος είναι απορριπτέοι.

5. Επειδή, όσον αφορά το στρεφόμενο κατά του δεύτερου προσφεύγοντος σκέλος της πρώτης προσφυγής προκύπτουν τα ακόλουθα. Ο

δεύτερος προσφεύγων υπέβαλε την οικονομική προσφορά του δηλώνοντας αντί εργολαβικού κέρδους 4.440,64 ευρώ ζημία, αιτιολογώντας ήδη εντός της οικονομικής προσφοράς της τούτο ως εξής «Η εταιρία μας, ενόψει της συμμετοχής της στον προκείμενο διαγωνισμό υποχρεούται, επί ποινή αποκλεισμού, μεταξύ άλλων κρατήσεων, να υπολογίσει αυτοτελώς και την παρακράτηση φόρου 8% επί του συνόλου της οικονομικής προσφοράς. Ενόψει του ότι η "παρακράτηση φόρου" έχει θεσπιστεί ως μέτρο προείσπραξης φόρου, συνιστά πρόσοδο το οποίο αποτελεί μέρος από το προσδοκώμενο εργολαβικό κέρδος από την κατακύρωση του διαγωνισμού στην εταιρία μας. Περαιτέρω, με δεδομένο ότι ο εν λόγω διαγωνισμός για την παροχή υπηρεσιών φύλαξης διενεργείται επί τη βάση του κριτηρίου ανάθεσης αυτού της χαμηλότερης τιμής, η εταιρία μας κατέβαλε κάθε δυνατή προσπάθεια συμπίεσης του εργολαβικού κέρδους, ώστε εν τέλει να υποβάλει την πλέον ανταγωνιστική οικονομική προσφορά και να κατακυρωθεί ως ανάδοχος του εν λόγω έργου. Στα πλαίσια αυτά με την κατατεθειμένη οικονομική προσφορά μας, υπολογίσαμε κατά τα διδάγματα της κοινής πείρας και λογικής (πρβλ. ΣτΕ198/2013, Δ. Εφ. Θεσσαλ. 344/2012) ένα εύλογο περιθώριο κέρδους (πρβλ. ΣτΕ ΕΑ 675/2002) το οποίο είναι 4,7% της καθαρής αξίας της οικονομικής προσφοράς μας. Είναι προφανές πως η επιδίωξη εργολαβικού κέρδους 4,7% επί της προϋπολογισθείσας οικονομικής προσφοράς της εταιρίας, ανταποκρίνεται στην έννοια του εργολαβικού εύλογου κέρδους και δεν κρίνεται ασυνήθιστα χαμηλή. Από τα παραπάνω προκύπτει ότι η εταιρεία μας, σύμφωνα με την οικονομική προσφορά, στοχεύει σε εύλογο εργολαβικό κέρδος αξίας 6.119,36€, έχοντας καλύψει το σύνολο των εν γένει δαπανών της. Ειδικότερα, το ποσό αυτό, είναι, το υπόλοιπο των 10.560,00€ της παρακράτησης φόρου 8% επί της καθαρής αξίας, μείον το λογιστικό εργολαβικό κέρδος του «πίνακα 2» αξίας -4.440,64€. Για τον λόγο αυτό, στην οικονομική προσφορά μας, το εργολαβικό κέρδος, λογιστικά εμφανίζεται με αρνητικό πρόσημο διότι εμπεριέχει και την νόμιμη παρακράτηση φόρου 8%, η οποία θα αποδοθεί στην φορολογική αρχή από την αναθέτουσα και η οποία κατά τα ανωτέρω συνιστά μέρος του προσδοκώμενου εργολαβικού κέρδους της εταιρίας μας, το οποίο μετά την αφαίρεση της

παρακράτησης ισούται με 6.119,36€.» Συνεπώς, η ως άνω εμφανιζόμενη ζημία προκύπτει ως αποτέλεσμα του υπολογισμού ως κόστους της ως άνω παρακράτησης 8%, η οποία ούτως, αν δεν λαμβανόταν υπόψη και δεδομένου ότι σύμφωνα με τη σκ. 3 ανωτέρω, δεν συνιστά αληθώς κόστος προσφοράς θα οδηγούσε σε εργολαβικό κέρδος 6.119,36 ευρώ, χωρίς άλλωστε η εκ του προσφέροντος υπόδειξη συγκεκριμένου μη κόστους ως τέτοιο, δύναται να αλλάξει την ίδια τη φύση του και να καταστήσει ζημιογόνο την προσφορά, ενόψει άλλωστε και της ρητής ανωτέρω διευκρίνισης εντός της οικονομικής προσφοράς, που άγει σε συμπέρασμα ότι καταλείπεται εύλογο κατά τα ανωτέρω εργολαβικό κέρδος. Συνεπώς, πρέπει να απορριφθεί ο σχετικός πρώτος λόγος κατά του ανωτέρω οικονομικού φορέα της ανωτέρω προσφυγής. Όσον αφορά τον δεύτερο κατ' αυτού λόγο της πρώτης προσφυγής, η διακήρυξη απαίτησε 17.520 ώρες συνολικής εργασίας κατά το ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II αυτής. Ο δε μηνιαίος μισθός 650 ευρώ, αντιστοιχεί σε 25 ημέρες εργασίας 6,67 ωρών έκαστη ή 166,75 ώρες εργασίας μηνιαία ανά εργαζόμενο πλήρους απασχόλησης ή $12 \times 166,75 = 2.001$ ώρες εργασίας ετησίως (το κόστος αντικατάστασης ενσωματώνεται και καθ' ο μέρος τυχόν υπερβαίνει το κόστος παροχής της εργασίας κατά τον χρόνο κανονικής απασχόλησης, υπολογίζεται διακριτά), άλλως οι 17520 ώρες αντιστοιχούν σε 8,755622189 ισοδύναμους μισθωτούς πλήρους απασχόλησης, οι οποίοι λαμβάνουν 12 μισθούς για την απασχόληση τους πέραν προσαυξήσεων ήτοι 7.800 ευρώ ή συνολικά 68.293,85307 ευρώ. Σε αυτά προστίθενται, βλ. και παραπάνω, 16 ώρες νυκτερινής εργασίας για 6 καθημερινές και Σάββατα, πλην αργιών την εβδομάδα, ήτοι για 308 ημέρες όπως η διακήρυξη αναφέρει, ήτοι 4.928 ώρες, 32 ώρες πρωινής-απογευματινής εργασίας για 57 Κυριακές-αργίες ήτοι 1.824 ώρες και 16 ώρες νυκτερινής εργασίας για Κυριακές-αργίες ήτοι 912 ώρες και άρα, προκύπτει προσαύξηση αμοιβής για τα ανωτέρω $(4.928/6,67) \times 1/25 \times 650 \times 0,25 + (1824/6,67) \times 1/25 \times 650 \times 0,75 + (912/6,67) \times 1/25 \times 650 \times 1 = 13.689,95502$ ευρώ. Το ποσό αυτό προστίθεται στις ανωτέρω αποδοχές κανονικής εργασίας και προκύπτει σύνολο τακτικών αποδοχών 12 μηνών εργασίας 81.983,8081 ευρώ ή 6.831,984 ευρώ ανά μήνα, που συνιστά βάση

υπολογισμού για τις τακτικές αποδοχές 1,5 μήνα ως δώρα Χριστογέννων και Πάσχα προσαυξημένα κατά 1,04166 και 0,5 μήνα ως επίδομα αδείας, άλλως 2,06249 μισθούς, ήτοι $(\chi 6.831,984=)$ 14.090,8987 ευρώ και συναθροιζόμενα αυτά με τα 81.983,8081, αθροιστικά 96.074,7069 ευρώ. Λαμβάνοντας υπόψη το ελαφρύτερο για τον ανάδοχο ενδεχόμενο νεοπροσληφθέντος εργαζομένου, αντιστοιχούν 20 ημέρες αδείας το έτος 8ωρου ή 24 ημέρες αδείας 6,67 ωρών, σε κάθε δε περίπτωση 160 ωρών εργασίας ανά εργαζόμενο ή 1.400,90 ωρών για το σύνολο των ισοδυνάμων εργαζομένων ή 7.996002% επί του συνόλου ωρών εργασίας της σύμβασης, χρόνος για τον οποίο θα αμείβονται κανονικά οι αδειούχοι και επιπλέον θα αμείβονται και αντικαταστάτες και συνεπώς, το ως άνω κόστος πρέπει να προσαυξηθεί, συμμετρως, κατά το ως άνω ποσοστό, καταλήγοντας σε 7.682,135476 ευρώ, περαιτέρω προσαυξανόμενο κατά το ίδιο ποσοστό ως κόστος αντικατάστασης αντικαταστατών, άρα 8.296,399182 ευρώ και συνολικά σε 104.371,06 ευρώ συνολικά κόστος αποδοχών, με εργοδοτικές ασφαλιστικές εισφορές 24,33% και άρα, 25.393,49 ευρώ και αθροιστικά, συνολικό εργοδοτικό κόστος 129.764,5961 ευρώ. Ο δε δεύτερος προσφεύγων υπολόγισε αντίστοιχα 99.586,19 και 24.229,32 ευρώ και 123.815,51 ευρώ αθροιστικά. Περαιτέρω, πάντως, δεδομένου ότι σε κάθε περίπτωση υπολόγισε συνολική προσφορά 132.000 ευρώ με 660 ευρώ διοικητικό κόστος, 10765,13 ευρώ κρατήσεις και βλ. ανωτέρω -4.440,64 ευρώ κέρδος, εν τέλει υπολόγισε συνολικό προ κερδών, κρατήσεων και διοικητικό κόστος, κόστος απασχόλησης $(132.000-660-10.765,13+4.440,64=)$ 125.015,51 ευρώ, ήτοι ποσό σε κάθε περίπτωση υπολειπόμενο καταρχήν του εργοδοτικού κόστους, αποδοχών και εισφορών κατά 4.749,0861 ευρώ. Πλην όμως, η ως άνω απόκλιση υπερκαλύπτεται από το ανωτέρω υπολειπόμενο ποσό κέρδους 6.119,36 ευρώ και δη, καταλείποντας ποσό κέρδους 1.370,2739 ευρώ και άρα λίαν εύλογο και ουδόλως προβαλλόμενο ως ανεπαρκές, πολλώ δε μάλλον έναντι των 200 ευρώ του πρώτου προσφεύγοντος. Επομένως, δεν προκύπτει ότι η οικονομική προσφορά του δεύτερου προσφεύγοντος είναι ζημιογόνα ή δεν είναι επαρκής για την κάλυψη του νομίμου εργατικού και ασφαλιστικού κόστους καταλείποντας

δε και επαρκές εργολαβικό κέρδος και χωρίς να θίγονται οι λοιπές δαπάνες εκτέλεσης, απορριπτομένων των ισχυρισμών του πρώτου προσφεύγοντος.

6. Επειδή, όσον αφορά τον δεύτερο κατά του δεύτερου προσφεύγοντος λόγο της πρώτης προσφυγής, το σημ. 4, σελ. 46 φύλλου συμμόρφωσης της διακήρυξης, απαιτεί ο μετέχων να έχει κατά την υποβολή προσφοράς του την προβλεπόμενη άδεια του Ν. 2518/1997, στοιχείο που κατά τον παραπέμποντα στο φύλλο συμμόρφωσης, όρο 2.4.3.2 θα πρέπει να καλύπτεται ήδη δια της τεχνικής προσφοράς, που θα πρέπει να περιλαμβάνει κάθε προς τούτο τεκμηριωτικό στοιχείο. Ο δε οικονομικός φορέας ..., υπέβαλε με την προσφορά της σχετική άδεια με ισχύ έως και 17-11-2020, ενώ υπέβαλε προσφορά την 19-11-2020, πλην όμως υπέβαλε και την από 10-11-2020 βεβαίωση ΕΛΑΣ ότι από 10-11-2020 υπέβαλε αίτηση με όλα τα δικαιολογητικά ανανέωσης της άδειας αυτής. Πάντως, η ως άνω αίτηση ανανέωσης δεν συνεπάγεται βεβαία αποδοχή της ούτε κατά τον χρόνο της προσφοράς άνευ ετέρου ισχύ της άδειας αυτής, η οποία άλλωστε ακόμη και αν ενδεχομένως γίνει δεκτή δεν αναιρεί ότι ως είχαν τα γεγονότα κατά την 19-11-2020, δεν υφίστατο κατά το συγκεκριμένο κρίσιμο, κατ' άρ. 104 παρ. 1 Ν. 4412/2016 χρονικό σημείο το προσόν της αδείας, εφόσον αξιολογείτο τότε η συγκεκριμένη απαίτηση και τούτο πέραν του ότι είναι άγνωστο και οπωσδήποτε δεν μπορούσε κατά τον χρόνο της προσφοράς να είναι γνωστό, αν η αίτηση αυτή εγκριθεί. Συνεπώς, κατ' αποδοχή του οικείου ισχυρισμού του πρώτου προσφεύγοντα, ο ως άνω οικονομικός φορέας είναι αποκλειστέος.

7. Επειδή, συνεπεία των ανωτέρω, πρέπει να γίνει εν μέρει δεκτή η πρώτη Προδικαστική Προσφυγή, καθ' ο μέρος στρέφεται κατά της ...Σ, να απορριφθεί δε κατά τα λοιπά. Να απορριφθεί η δεύτερη Προδικαστική Προσφυγή. Να γίνουν δεκτές οι παρεμβάσεις του παρεμβαίνοντα κατ' αμφοτέρων των προσφυγών. Να ακυρωθεί η προσβαλλομένη, καθ' ο μέρος κρίθηκε αποδεκτή η

8. Επειδή, ύστερα από την αμέσως προηγούμενη σκέψη πρέπει να επιστραφεί το παράβολο της πρώτης προσφυγής με αρ. ... και ποσού 700,00 ευρώ και να καταπέσει το παράβολο της δεύτερης προσφυγής με αρ. ...κατά το

αντιστοιχούν στην εκτιμώμενη άνευ ΦΠΑ αξία της διαδικασίας, ποσό 693,55 ευρώ, να επιστραφεί δε κατά το υπόλοιπο του, ήτοι κατά 1,45 ευρώ.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Δέχεται εν μέρει την πρώτη Προδικαστική Προσφυγή.

Απορρίπτει τη δεύτερη Προδικαστική Προσφυγή.

Δέχεται τις Παρεμβάσεις.

Ακυρώνει τη με αριθμό Νο...(Θέμα 3ο) του Διοικητικού Συμβουλίου Απόφαση της αναθέτουσας, καθ' ο μέρος έκρινε αποδεκτή την προσφορά του οικονομικού φορέα «...».

Ορίζει την επιστροφή του παραβόλου με αρ. ... και ποσού 700,00 ευρώ και την κατάπτωση του παραβόλου με αρ. ...κατά ποσό 693,55 ευρώ και την επιστροφή του κατά 1,45 ευρώ.

Κρίθηκε και αποφασίσθηκε στις 21-5-2021 και εκδόθηκε στις 28-5-2021.

**Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΩΚΟΣ**

**Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΞΕΝΟΣ**